

spacefantasy.ru

*ladibiro de Olga Malareva farita laŭ kompona
valenco el kolekto "Malentimondo"*

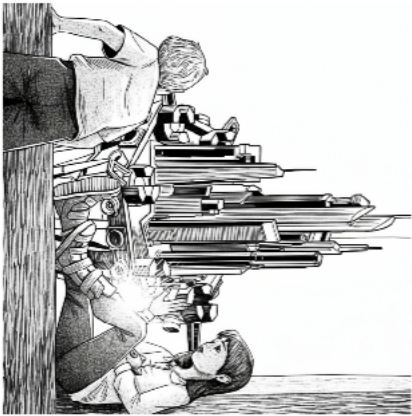
Sekreto de felĉeo

vidas fantoman maljunulon. Sur liaj vangoj
brilas larĉoj, "ĉu?" — li
diras maldolĉe. "Tiam mi ankaŭ faris la samon
elektron. Li ne forkuras, terurita. Vi estas
kondamnita eterne vagi serĉante pardonon,
kiun vi ne trovos.
FINO. Sangomaibeno.

§4
Vi iras hejmen, en vian malvarman, solecan
domon. La vortoj de la maljunulo ne donas al
vi trankvilon. "Ekzistas homo en la mondo,
kiu estas felĉa tiom, kiam vi estas
malfelĉa." Vi enlitiĝas, sed dormo ne venas.
Matene vi vektiĝas kun peza kapo. Kion vi
faros?

- Vi decidis trovi tiun homon kaj
reprezi vian felĉon. → §2
- Vi pensos, ke eble la maljunulo parolis
pri ekvilibro en la mondo, kaj ne pri konkreta
persono. Vi decidis ŝanĝi vian vivon per
bonfardo. → §9
- Vi revenos al la maljunulo kaj
demandos klarigojn → §8

§5
Vi helpas maljunulon leviĝi. Li dankas vin:
"Dankon, fileto. Mi tute kaduliĝis. Se ne
estas malfacile por vi, akompanu min
hejmen. Mi loĝas ne malproksime, en kabano
kun bambua pordo." Vi konsentas, por ke ne

"Donacoj de Glaciomontoj"
Sciencifika komikso en Esperanto.

Legu tie:

spacefantasy.ru/komikso.html

Pli da Esperantaj rakontoj:

Dankon!

maljunulo vi rekonas vin mem en tiun
malsaketan nokton. Via mano tremas, la
ŝtono kun bruo falas en la lageton. Vi falas
sur la genuoj kaj plorogas. Dajnsuke
turnigas. Li ne forkuras, sed aliras kaj metas
manon sur vian ŝulttron. "Kio okazas al vi,
amiko?" — li demandas. Kaj vi rakontas al li
ĉion.

- Li atskultos kaj proponos sian helpon.
→ §14

§23
Vi rigardas la tranĉilon en via mano, poste la
timigitajn vizagzon de senkapla homo. La tuta
teruro de via intenco falas sur vi. Vi
komprenas, ke vi farigis monstro.

"Pardonu..." — vi raspe diras kaj, turmite la
klingon, faras baton al via brusto. Via vivo
foriras, kaj kune kun ĝi foriras ies felĉo. La
malbena plenumiĝas, sed ne tiel, kiel vi
pensis.

FINO. Mem-detruo.

§24
Vi ne fidas ebriajn babildadojn. Vi daŭrigas
vian serĉadon sole, fidante nur vin mem.
Jaroj pasas, vi maljuniĝas. Fortoj forlasas
vin. Fine, vi komprenas, ke vi dispecis la
tutan vivon ĉasante fantomon. Vi mortas
sole, eĉ ne sciiginte, ĉu tiu maristo pravis.
Via felĉo tiel restis kun vi transe de la

§15
Vi frapetas je la bambua pordo. Al vi
malfermas tiu sama maljunulo, sed nun li
aspektas kiel ordina mortemulo. "Eniru,
Asunaro, mi vin atendis." Ene la kabano estas
mallarĝa, sed agraba. "Vi elektis la vojon de
lumo, kaj tio estas bone." — li diras. "Sed
memoru, ke ekvilibro ĉiam konserviĝos.
Farante aliajn pli felĉoj, vi ne farigis la plej
felĉa, sed via vivo akiras signifon." Vi
dankas lin kaj foriras, daŭrigante vian
bonfardojn.
FINO. Vojo de servo.

FINO. Amikeco.

§14
Vi rakontas al Dajnsuke la tutan veron: pri la
maljunulo, pri la malbena, pri viaj jaroj de
sufendo. Li atente atskultas, lia vizaĝo
esprimas ne koleron, sed kompaton. "Mi
estas felĉa." Il diras. "Sed mi neniam
volis, ke mia felĉo baziĝu sur ies malfelĉo.
Mi provu rompi tiun cirkon." Li proponas al
vi resti, fariĝi lia amiko kaj helpanto.

Laŭgrade vi lernas vidi ĝojon en
malgrandaj, kaj via malamikeco
anstaŭiĝas per respekto. Vi akiras ne
felĉon, sed trankvilon.

FINO. Amikeco.

senespera.

FINO. Indiferenteco.

§14
Vi rakontas al Dajnsuke la tutan veron: pri la
maljunulo, pri la malbena, pri viaj jaroj de
sufendo. Li atente atskultas, lia vizaĝo
esprimas ne koleron, sed kompaton. "Mi
estas felĉa." Il diras. "Sed mi neniam
volis, ke mia felĉo baziĝu sur ies malfelĉo.
Mi provu rompi tiun cirkon." Li proponas al
vi resti, fariĝi lia amiko kaj helpanto.

Laŭgrade vi lernas vidi ĝojon en
malgrandaj, kaj via malamikeco
anstaŭiĝas per respekto. Vi akiras ne
felĉon, sed trankvilon.

FINO. Amikeco.

senespera.

FINO. Indiferenteco.

§14
Vi rakontas al Dajnsuke la tutan veron: pri la
maljunulo, pri la malbena, pri viaj jaroj de
sufendo. Li atente atskultas, lia vizaĝo
esprimas ne koleron, sed kompaton. "Mi
estas felĉa." Il diras. "Sed mi neniam
volis, ke mia felĉo baziĝu sur ies malfelĉo.
Mi provu rompi tiun cirkon." Li proponas al
vi resti, fariĝi lia amiko kaj helpanto.

Laŭgrade vi lernas vidi ĝojon en
malgrandaj, kaj via malamikeco
anstaŭiĝas per respekto. Vi akiras ne
felĉon, sed trankvilon.

FINO. Amikeco.

senespera.

FINO. Indiferenteco.

§14
Vi rakontas al Dajnsuke la tutan veron: pri la
maljunulo, pri la malbena, pri viaj jaroj de
sufendo. Li atente atskultas, lia vizaĝo
esprimas ne koleron, sed kompaton. "Mi
estas felĉa." Il diras. "Sed mi neniam
volis, ke mia felĉo baziĝu sur ies malfelĉo.
Mi provu rompi tiun cirkon." Li proponas al
vi resti, fariĝi lia amiko kaj helpanto.

Laŭgrade vi lernas vidi ĝojon en
malgrandaj, kaj via malamikeco
anstaŭiĝas per respekto. Vi akiras ne
felĉon, sed trankvilon.

FINO. Amikeco.

senespera.

FINO. Indiferenteco.

§14
Vi rakontas al Dajnsuke la tutan veron: pri la
maljunulo, pri la malbena, pri viaj jaroj de
sufendo. Li atente atskultas, lia vizaĝo
esprimas ne koleron, sed kompaton. "Mi
estas felĉa." Il diras. "Sed mi neniam
volis, ke mia felĉo baziĝu sur ies malfelĉo.
Mi provu rompi tiun cirkon." Li proponas al
vi resti, fariĝi lia amiko kaj helpanto.

Laŭgrade vi lernas vidi ĝojon en
malgrandaj, kaj via malamikeco
anstaŭiĝas per respekto. Vi akiras ne
felĉon, sed trankvilon.

FINO. Amikeco.

senespera.

FINO. Indiferenteco.

§14
Vi rakontas al Dajnsuke la tutan veron: pri la
maljunulo, pri la malbena, pri viaj jaroj de
sufendo. Li atente atskultas, lia vizaĝo
esprimas ne koleron, sed kompaton. "Mi
estas felĉa." Il diras. "Sed mi neniam
volis, ke mia felĉo baziĝu sur ies malfelĉo.
Mi provu rompi tiun cirkon." Li proponas al
vi resti, fariĝi lia amiko kaj helpanto.

Laŭgrade vi lernas vidi ĝojon en
malgrandaj, kaj via malamikeco
anstaŭiĝas per respekto. Vi akiras ne
felĉon, sed trankvilon.

FINO. Amikeco.

senespera.

FINO. Indiferenteco.

§14
Vi rakontas al Dajnsuke la tutan veron: pri la
maljunulo, pri la malbena, pri viaj jaroj de
sufendo. Li atente atskultas, lia vizaĝo
esprimas ne koleron, sed kompaton. "Mi
estas felĉa." Il diras. "Sed mi neniam
volis, ke mia felĉo baziĝu sur ies malfelĉo.
Mi provu rompi tiun cirkon." Li proponas al
vi resti, fariĝi lia amiko kaj helpanto.

Laŭgrade vi lernas vidi ĝojon en
malgrandaj, kaj via malamikeco
anstaŭiĝas per respekto. Vi akiras ne
felĉon, sed trankvilon.

FINO. Amikeco.

senespera.

FINO. Indiferenteco.

§14
Vi rakontas al Dajnsuke la tutan veron: pri la
maljunulo, pri la malbena, pri viaj jaroj de
sufendo. Li atente atskultas, lia vizaĝo
esprimas ne koleron, sed kompaton. "Mi
estas felĉa." Il diras. "Sed mi neniam
volis, ke mia felĉo baziĝu sur ies malfelĉo.
Mi provu rompi tiun cirkon." Li proponas al
vi resti, fariĝi lia amiko kaj helpanto.

Laŭgrade vi lernas vidi ĝojon en
malgrandaj, kaj via malamikeco
anstaŭiĝas per respekto. Vi akiras ne
felĉon, sed trankvilon.

FINO. Amikeco.

senespera.

FINO. Indiferenteco.

§13
Vi preterpasas, ŝajnigante ke vi ne rimarkis
la falinton. En la animo moviĝas honto, sed vi
sufokas ĝin: "Mi havas sufiĉe da propraj
problemoj." Vi venas en vian malvarman
domon. La tuta nokto vi songas pri la
maljunulo, senhelpe kuŝanta en la koto.
Matene vi vektiĝas kun ankoraŭ pli peza koto.
Sento de knipo rongas vin. Vi eliras sur la
straton por trovi tiun lokon, sed de la
maljunulo eĉ posisigno malaperis. Via vivo
daŭras, sed farigas ankoraŭ pli malheila kaj

FINO. Eterna serĉado.

§12
Vi iras tra la mondo, sed ne serĉante
bonsanculon. Vi petas ĉiun renkontiton:
"Konduku min al la kabano kun bambua
pordo!" Ĉiuj konsideras vin frenezulo kaj
mokus vin. Vi farigas vaganton, forĝista de
ĉiuj. Viaj serĉadoj estas senfinaj kaj
senesperaj. Vi tute ne komprenas la ĉefan
lecionon.

FINO. Eterna serĉado.

§12
Vi iras tra la mondo, sed ne serĉante
bonsanculon. Vi petas ĉiun renkontiton:
"Konduku min al la kabano kun bambua
pordo!" Ĉiuj konsideras vin frenezulo kaj
mokus vin. Vi farigas vaganton, forĝista de
ĉiuj. Viaj serĉadoj estas senfinaj kaj
senesperaj. Vi tute ne komprenas la ĉefan
lecionon.

FINO. Eterna serĉado.

§12
Vi iras tra la mondo, sed ne serĉante
bonsanculon. Vi petas ĉiun renkontiton:
"Konduku min al la kabano kun bambua
pordo!" Ĉiuj konsideras vin frenezulo kaj
mokus vin. Vi farigas vaganton, forĝista de
ĉiuj. Viaj serĉadoj estas senfinaj kaj
senesperaj. Vi tute ne komprenas la ĉefan
lecionon.

FINO. Eterna serĉado.

§12
Vi iras tra la mondo, sed ne serĉante
bonsanculon. Vi petas ĉiun renkontiton:
"Konduku min al la kabano kun bambua
pordo!" Ĉiuj konsideras vin frenezulo kaj
mokus vin. Vi farigas vaganton, forĝista de
ĉiuj. Viaj serĉadoj estas senfinaj kaj
senesperaj. Vi tute ne komprenas la ĉefan
lecionon.

FINO. Eterna serĉado.

§12
Vi iras tra la mondo, sed ne serĉante
bonsanculon. Vi petas ĉiun renkontiton:
"Konduku min al la kabano kun bambua
pordo!" Ĉiuj konsideras vin frenezulo kaj
mokus vin. Vi farigas vaganton, forĝista de
ĉiuj. Viaj serĉadoj estas senfinaj kaj
senesperaj. Vi tute ne komprenas la ĉefan
lecionon.

FINO. Eterna serĉado.

§12
Vi iras tra la mondo, sed ne serĉante
bonsanculon. Vi petas ĉiun renkontiton:
"Konduku min al la kabano kun bambua
pordo!" Ĉiuj konsideras vin frenezulo kaj
mokus vin. Vi farigas vaganton, forĝista de
ĉiuj. Viaj serĉadoj estas senfinaj kaj
senesperaj. Vi tute ne komprenas la ĉefan
lecionon.

FINO. Eterna serĉado.

§12
Vi iras tra la mondo, sed ne serĉante
bonsanculon. Vi petas ĉiun renkontiton:
"Konduku min al la kabano kun bambua
pordo!" Ĉiuj konsideras vin frenezulo kaj
mokus vin. Vi farigas vaganton, forĝista de
ĉiuj. Viaj serĉadoj estas senfinaj kaj
senesperaj. Vi tute ne komprenas la ĉefan
lecionon.

FINO. Eterna serĉado.

§12
Vi iras tra la mondo, sed ne serĉante
bonsanculon. Vi petas ĉiun renkontiton:
"Konduku min al la kabano kun bambua
pordo!" Ĉiuj konsideras vin frenezulo kaj
mokus vin. Vi farigas vaganton, forĝista de
ĉiuj. Viaj serĉadoj estas senfinaj kaj
senesperaj. Vi tute ne komprenas la ĉefan
lecionon.

FINO. Eterna serĉado.

§12
Vi iras tra la mondo, sed ne serĉante
bonsanculon. Vi petas ĉiun renkontiton:
"Konduku min al la kabano kun bambua
pordo!" Ĉiuj konsideras vin frenezulo kaj
mokus vin. Vi farigas vaganton, forĝista de
ĉiuj. Viaj serĉadoj estas senfinaj kaj
senesperaj. Vi tute ne komprenas la ĉefan
lecionon.

FINO. Eterna serĉado.

§12
Vi iras tra la mondo, sed ne serĉante
bonsanculon. Vi petas ĉiun renkontiton:
"Konduku min al la kabano kun bambua
pordo!" Ĉiuj konsideras vin frenezulo kaj
mokus vin. Vi farigas vaganton, forĝista de
ĉiuj. Viaj serĉadoj estas senfinaj kaj
senesperaj. Vi tute ne komprenas la ĉefan
lecionon.

FINO. Eterna serĉado.

§12
Vi iras tra la mondo, sed ne serĉante
bonsanculon. Vi petas ĉiun renkontiton:
"Konduku min al la kabano kun bambua
pordo!" Ĉiuj konsideras vin frenezulo kaj
mokus vin. Vi farigas vaganton, forĝista de
ĉiuj. Viaj serĉadoj estas senfinaj kaj
senesperaj. Vi tute ne komprenas la ĉefan
lecionon.

FINO. Eterna serĉado.

§12
Vi iras tra la mondo, sed ne serĉante
bonsanculon. Vi petas ĉiun renkontiton:
"Konduku min al la kabano kun bambua
pordo!" Ĉiuj konsideras vin frenezulo kaj
mokus vin. Vi farigas vaganton, forĝista de
ĉiuj. Viaj serĉadoj estas senfinaj kaj
senesperaj. Vi tute ne komprenas la ĉefan
lecionon.

FINO. Eterna serĉado.

§12
Vi iras tra la mondo, sed ne serĉante
bonsanculon. Vi petas ĉiun renkontiton:
"Konduku min al la kabano kun bambua
pordo!" Ĉiuj konsideras vin frenezulo kaj
mokus vin. Vi farigas vaganton, forĝista de
ĉiuj. Viaj serĉadoj estas senfinaj kaj
senesperaj. Vi tute ne komprenas la ĉefan
lecionon.

FINO. Eterna serĉado.

§12
Vi iras tra la mondo, sed ne serĉante
bonsanculon. Vi petas ĉiun renkontiton:
"Konduku min al la kabano kun bambua
pordo!" Ĉiuj konsideras vin frenezulo kaj
mokus vin. Vi farigas vaganton, forĝista de
ĉiuj. Viaj serĉadoj estas senfinaj kaj
senesperaj. Vi tute ne komprenas la ĉefan
lecionon.

FINO. Eterna serĉado.

§12
Vi iras tra la mondo, sed ne serĉante
bonsanculon. Vi petas ĉiun renkontiton:
"Konduku min al la kabano kun bambua
pordo!" Ĉiuj konsideras vin frenezulo kaj
mokus vin. Vi farigas vaganton, forĝista de
ĉiuj. Viaj serĉadoj estas senfinaj kaj
senesperaj. Vi tute ne komprenas la ĉefan
lecionon.

FINO. Eterna serĉado.

§12
Vi iras tra la mondo, sed ne serĉante
bonsanculon. Vi petas ĉiun renkontiton:
"Konduku min al la kabano kun bambua
pordo!" Ĉiuj konsideras vin frenezulo kaj
mokus vin. Vi farigas vaganton, forĝista de
ĉiuj. Viaj serĉadoj estas senfinaj kaj
senesperaj. Vi tute ne komprenas la ĉefan
lecionon.

FINO. Eterna serĉado.

§12
Vi iras tra la mondo, sed ne serĉante
bonsanculon. Vi petas ĉiun renkontiton:
"Konduku min al la kabano kun bambua
pordo!" Ĉiuj konsideras vin frenezulo kaj
mokus vin. Vi farigas vaganton, forĝista de
ĉiuj. Viaj serĉadoj estas senfinaj kaj
senesperaj. Vi tute ne komprenas la ĉefan
lecionon.

FINO. Eterna serĉado.

§12
Vi iras tra la mondo, sed ne serĉante
bonsanculon. Vi petas ĉiun renkontiton:
"Konduku min al la kabano kun bambua
pordo!" Ĉiuj konsideras vin frenezulo kaj
mokus vin. Vi farigas vaganton, forĝista de
ĉiuj. Viaj serĉadoj estas senfinaj kaj
senesperaj. Vi tute ne komprenas la ĉefan
lecionon.

FINO. Eterna serĉado.

§12
Vi iras tra la mondo, sed ne serĉante
bonsanculon. Vi petas ĉiun renkontiton:
"Konduku min al la kabano kun bambua
pordo!" Ĉiuj konsideras vin frenezulo kaj
mokus vin. Vi farigas vaganton, forĝista de
ĉiuj. Viaj serĉadoj estas senfinaj kaj
senesperaj. Vi tute ne komprenas la ĉefan
lecionon.

FINO. Eterna serĉado.

§12
Vi iras tra la mondo, sed ne serĉante
bonsanculon. Vi petas ĉiun renkontiton:
"Konduku min al la kabano kun bambua
pordo!" Ĉiuj konsideras vin frenezulo kaj
mokus vin. Vi farigas vaganton, forĝista de
ĉiuj. Viaj serĉadoj estas senfinaj kaj
senesperaj. Vi tute ne komprenas la ĉefan
lecionon.

FINO. Eterna serĉado.

§12
Vi iras tra la mondo, sed ne serĉante
bonsanculon. Vi petas ĉiun renkontiton:
"Konduku min al la kabano kun bambua
pordo!" Ĉiuj konsideras vin frenezulo kaj
mokus vin. Vi farigas vaganton, forĝista de
ĉiuj. Viaj serĉadoj estas senfinaj kaj
senesperaj. Vi tute ne komprenas la ĉefan
lecionon.

FINO. Eterna serĉado.

§12
Vi iras tra la mondo, sed ne serĉante
bonsanculon. Vi petas ĉiun renkontiton:
"Konduku min al la kabano kun bambua
pordo!" Ĉiuj konsideras vin frenezulo kaj
mokus vin. Vi farigas vaganton, forĝista de
ĉiuj. Viaj serĉadoj estas senfinaj kaj
senesperaj. Vi tute ne komprenas la ĉefan
lecionon.

FINO. Eterna serĉado.

§12
Vi iras tra la mondo, sed ne serĉante
bonsanculon. Vi petas ĉiun renkontiton:
"Konduku min al la kabano kun bambua
pordo!" Ĉiuj konsideras vin frenezulo kaj
mokus vin. Vi farigas vaganton, forĝista de
ĉiuj. Viaj serĉadoj estas senfinaj kaj
senesperaj. Vi tute ne komprenas la ĉefan
lecionon.

FINO. Eterna serĉado.

§12
Vi iras tra la mondo, sed ne serĉante
bonsanculon. Vi petas ĉiun renkontiton:
"Konduku min al la kabano kun bambua
pordo!" Ĉiuj konsideras vin frenezulo kaj
mokus vin. Vi farigas vaganton, forĝista de
ĉiuj. Viaj serĉadoj estas senfinaj kaj
senesperaj. Vi tute ne komprenas la ĉefan
lecionon.

FINO. Eterna serĉado.

§12
Vi iras tra la mondo, sed ne serĉante
bonsanculon. Vi petas ĉiun renkontiton:
"Konduku min al la kabano kun bambua
pordo!" Ĉiuj konsideras vin frenezulo kaj
mokus vin. Vi farigas vaganton, forĝista de
ĉiuj. Viaj serĉadoj estas senfinaj kaj
senesperaj. Vi tute ne komprenas la ĉefan
lecionon.

FINO. Eterna serĉado.

§12
Vi iras tra la mondo, sed ne serĉante
bonsanculon. Vi petas ĉiun renkontiton:
"Konduku min al la kabano kun bambua
pordo!" Ĉiuj konsideras vin frenezulo kaj
mokus vin. Vi farigas vaganton, forĝista de
ĉiuj. Viaj serĉadoj estas senfinaj kaj
senesperaj. Vi tute ne komprenas la ĉefan
lecionon.

FINO. Eterna serĉado.

§12
Vi iras tra la mondo, sed ne serĉante
bonsanculon. Vi petas ĉiun renkontiton:
"Konduku min al la kabano kun bambua
pordo!" Ĉiuj konsideras vin frenezulo kaj
mokus vin. Vi farigas vaganton, forĝista de
ĉiuj. Viaj serĉadoj estas senfinaj kaj
senesperaj. Vi tute ne komprenas la ĉefan
lecionon.

FINO. Eterna serĉado.

ofendi lin. Subtenante la maljunulon, vi iras
tra malhumaj stratoj, inter ŝtonaj domoj vi
efektive trovas klinitan kabanon, alĝuitan al
muro. La maljunulo malfermas la pordon kaj
invitas vin eniri.

- Vi eniros, pro ĝentileco. → §11
- Vi ĝentile rifuzos, pretekstante
aferojn. Vi adiaŭos kaj foriros. → §17

§6
Vi serĉas dum multaj jaroj tiun, al kiu
apartenas via felĉo. Vi iras tra la mondo,
demandante pri nekredeble bonsanculo. Tiu
tagon en fora vilaĝo vi aŭdas historion pri
knabo nomata Dajnsuke. Oni diras, ke al li de
naskiĝo estas donita ĉio: beleco, intelekto,
bonsanco. Li estas bonega artisto, kaj ĉiu lin
amas. Vi trovas lian domon ĉe la rando de la
vilaĝo. Kion vi faros?

- Vi sekrete observos lin, por
konvinkigi. → §20
- Vi rekte aliros al li kaj ĉion rakontos. →
§26

§7
Vi ne serĉis tiun homon. Anstataŭe vi
decidis, ke la sekreto estas en ekvilibro. Se vi
estas malfelĉa, do ie estas felĉa. Kaj tio
estas bone. Vi komencis helpi al aliaj,
trovante en tio sian propran, kvietan

signifon. Iun tagon, helpante konstrui domon por mariaĉa familio, vi vidas en la amaso la maljunulon. Li ekbalancis la kapon al vi kun rideto kaj disvolvigis en aero. "Vi ne farigis la plej feliĉa homo sur la tero, sed vi akiris trankvilon. Kaj tio estis via venko. FINO. Paco en animo.

^{\$8} Vi eniras la templon. Ene regas silento kaj harmonio. En la centro de la halo, sur la planko, sidas tiu sama maljunulo en vestoj de monaĥo. Li malfermas la okulojn. "Vi revenis, sed ne kun malplenaĵ manoj, sed kun peza koro. Pento estas la unua paŝo al puriĝo." Vi restas en la templo por servi kaj lerni. Jaroj pasas. La doloro kvieliĝas. Vi kompreneble, ke feliĉo estas ne en posedado, sed en humileco kaj servo.

FINO. Elpekiĝo.

^{\$9} Vi forĵetas la malhejajn pensojn kaj decidis ŝanĝi vian vivon. Vi komencas de malgrandaĵoj: helpas al najbaroj, laboras en rifugejoj por senhejmuloj, donacas al homoj vian tempon kaj zorgon. Unue tio estas malfacila, sed laŭgrade vi rimarkas, ke, donante al aliaj gulton de varmeco, vi mem iĝas iom malpli malfeliĉa. Iun vesperon, revenante hejmen, vi vidas tiun saman

Vi demandas pri Dajsuke ĉe la lokuloj, kaj ili kun rideto konfirmas: jes, ili havas tiun bonŝanculon, talentitan artiston.

- Vi trovos lian domon kaj observos kaŝe. → \$20
- Vi provos paroli kun li. → \$26

^{\$19} "Mi estas tiel malfeliĉa, avcĵoj! Kion ajn mi faru, nento ŝanĝiĝas al pli bone. Diru al mi: en kio estas la sekreto de feliĉo?" — en granda espero vi falas sur la genuojn. La spirito rigardas vin kun granda malĝojo. "Ekvilibro de kontraŭaĵoj — ĝi estas en ĉio. Se ie estas pluvego, do en alia loko estas sekeco. Tiel same kun vi: ekzistas homo en la mondo, kiu estas feliĉa tiom, kiam vi estas malfeliĉa." La vizio malfortiĝas, kaj vi denove staras en ĉaduka kabano, kie la vento frapas la pordon. En granda pripenso vi iras hejmen.

- Vi decidis trovi tiun homon. → \$4
- Vi komprenos la vortojn de la maljunulo kiel alvokon al saĝo, kaj ne al venĝo. → \$9

^{\$20} Vi kaŝiĝas en la bonodoraĵ pingloj de apuda arbarejo kaj observas. Vi vidas kiel Dajsuke eliras el la domo. Li ridetas, ŝercas kun

ekvilbro.

FINO. Vane perdita vivo.

^{\$25} "Kiel mi ĉesu esti malfeliĉa?" — vi demandas. La spirito ridetas, kaj en lia rideto estas abismo de saĝeco. "Malfeliĉo estas kiel ĉi tiu kabano. Ĝi ŝajnas reala, dum vi estas en ĝi. Eliru el ĝi. Eldonu, anstataŭ preni. Serĉu lumon en aliaĵ, kaj ĝi reflektiĝos en vi." La vizio malfortiĝas. Vi aliras el la kabanon kun nova kompreno. Vi decidis ŝanĝi vian vivon, helpante tiujn, kiuj faras pli malbone.

- Vi ekos servi kiel helpi homojn. → \$9

^{\$26} Vi eliras el la kaŝejo. Dajsuke surprizite levas al vi la okulojn. "Ĉiu vi estas?" — li demandas. Vi rakontas al li vian la tutan historion: pri la maljunulo, pri la malbena, pri la jaroj de suferado kaj pri tio, kio konduktis vin ĉi tien kun ŝtono en mano. Vi atendas koleoron aŭ timon, sed li silente askultas, kaj poste malĝaje balancas la kapon. "Mi ne sciis... Tio estas tiel maljusta! Mi provu rompi ĉi tiun ciklon."

- I i proponos al vi resti kaj farigi lia amiko. → \$14

^{\$1} Je malseketa vespero de frua printempo, vi, Asunaro, vagas tra dezerta strato. Via animo estas vundita de eterna persekuto de feliĉo, kiu ne ekzistas. Hejmen vi ne deziras iri — tie vin nenlu atendas. Antaŭe, glitinte sur deĝelanta glacio, falas maljunulo. Kion vi faros?

- Vi helpas la maljunulon leviĝi. → \$5
- Vi preterpasos, ĉar vi havas sufiĉe da problemoj. → \$13

^{\$2} Vi iras tra la urbo, sed ne hejmen. Vi serĉas. Vi rigardas en la vizaĝojn de pasantoj, provante diveni en unu el ili tiun, kiu trinkas vian feliĉon. Jaroj de serĉado donis nemon. Iun tagon en drinkejo, ebra maljuna maristo, fantazonante, diras, ke li konas homon, al kiu ĉiam kaj en ĉio bonŝancas. Vi...

- Vi pridemandos la mariston pli detale, regalante lin per trinkejo. → \$18
- Vi ne kredos la babilemon kaj daŭrigos la serĉadon laŭ viaj propraj fortoj. → \$24

^{\$3} Vi staras ĉe senviva korpo. Envia mano estas sanga ŝtono. Koleoro pasis, kaj vin kaptas anim-glaciga teruro. Levante la okulojn, vi

Vi eniras la domon de Dajsuke ĉe la lokuloj, kaj ili kun rideto konfirmas: jes, ili havas tiun bonŝanculon, talentitan artiston.

kabanon kun bambua pordo. Ĝi staras sur sia loko.

- Vi aliros kaj frapetas. → \$15
- Vi ridetos kaj preterpasos, komprenante, ke vi ne plu bezonas sekretojn. → \$7

^{\$10} Vi kaŝiĝas en la kreskaĵoj ĉe kvietaj laĝeto kaj observas, kiel Dajsuke desegnas. Li ridetas, lia vizaĝo estas trankvila kaj ĝoja. En via koro ekbobelas nigra, sufoka malamo. Tiu knabo estis feliĉa dum ĉiuj tiuj jaroj, dum vi suferis! Koleoro inundas vin, blindiĝas... Vi kaptas de la tero pezan ŝtonon kaj kun krio elkuras el la kaŝejo.

- Vi batos lin. → \$3
- En la lasta momento vi haltos, forĵetos la ŝtonon kaj kun plorego falos sur la genuojn. → \$22

^{\$11} Vi transpaŝas la sojlon de la kabano, atendante vidi mariaĉan loĝejon. Sed, turninte, vi estas ŝokita: vi staras meze de enorma ŝtona templo, kies kupolo perdiĝas inter la steloj. Antaŭ vi estas klara, fantoma figuro de la maljunulo. "Centoj da jaroj mi servis kiel reveni en mian templon," — diras la spirito. "Vi helpis min. Mi respondos al unu

trancilo en via mano. Li estas sola, sidas ĉe la desegnotablo. Vidante vin, li eksaltas, sed ne kun timo, sed kun miro. "Kiu vi estas? Kion vi volas?" — li krias. Viaj fingroj premas la tenilon. Kion vi faros?

- Vi mortigos vin, komprenante la tutan teruron de via intenco. → \$23
- Vi jetos vin sur lin kun la trancilo. → \$27

^{\$17} Vi ĝentile rifuzas: "Pardonu, avcĵo, sed mi devas hejmen." La maljunulo malĝaje balancas la kapon: "Kiel vi scias, flieto. Dankon, ke vi akompanis." Vi foriras. Sur la animo gratojas katoj — vi sentas, ke vi maltratis ion gravan. Vi daŭrigos vian malfeliĉan vivon, foje rememorante tiun maljunulon.

FINO. Maltrafita ŝanco.

^{\$18} Vi eksidiĝas la mariston ĉe la tablo, mendas por li trinkejon. Komfortiĝinte, li murmuras: "En la vilaĝo Kavakami... knabo nomata Dajsuke... al li ĉio doniĝas facile, kvazaŭ li naskiĝis en ĉemizo." Vi memoras la nomon de la vilaĝo. La sekvan matenon vi ekiras vojaĝi. Post kelkaj semajnoj vi estas surloke.

^{\$27} Blinda furiozo ne konas limon. Vi jetas vin sur Dajsuke kun la trancilo. Li provas eviti, sed vi faras baton. Li falas, kaj vi vidas kiel la lumo ostingiĝas en liaj okuloj. Vi staras ĉe lia korpo, tremante. Subite vi rimarkas, ke en la ĉambro estas spegulo. En la reflektio vi vidas ne Dajsuke, sed... vin mem. La luman, feliĉan "mi", kiun vi ĉiam subpremis en vi.

Mortigante lin, vi mortigiis la lastan esperon pri feliĉo en vi mem. Kun krio de teruro vi forkuras.

- Tiel komenciĝas viaj vagadoj. → \$21

^{\$2} Ĉi tiu ludo estas kreita laŭ samnoma rakonto el la kolekto "Malantaŭmondo", kiun vi povas senpage legi en la retejo [SPACEFANTASY.RU](#); ankaŭ tie vi povas elŝuti la PDF-on por presi ĉi tiun ludlibron.

Ĉi tie, ludante kiel Asunaro, la malfeliĉa knabo kiu serĉas la sekreton de feliĉo, vi povos elekti alian vojon ol tiu, kiun li elektis en la rakonto, kaj vidi kio okazos.

Estas multaj finoj en la ludo. Provu trovi ĉiujn. Kaj poste transdonu la libron al amikoj kaj rigardu kion ili elektos. Bonŝancon!

Kio estas ludlibro?

Ludlibro, ankaŭ konata kiel *cyoa* (*choose your own adventure*) game, estas tekstaj aventuroj, kie la historio konsistas el paraĝrafoj, je la fino de ĉiu el kiuj vi devas fari elekton pri kiel la rolulo agos poste. De tio dependas la fino de la ludo, kaj finoj en ĉi tiuj libretoj, kiuj presitaj okupas nur unu folion de formato multaj.